

under 1 dl om ugen, som familien Danmark skal drikke mindre. Så jeg tror såmænd godt, vi klarer den. Det drejer sig om så lidt, at man faktisk skal skynde sig at drikke den, hvis den ikke skal nå at fordampe.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg blev af Socialdemokratiets ordfører opfordret til at læse, hvad selve lovforslagets formål er. Dér kan jeg konstatere, at der i § 1, stk. 3, står: »Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke boliger og institutioner der kan få tilskud.« Det var én bemyndigelse. »Miljø- og energiministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvilke aktiviteter der kan gives tilskud til, og om størelsen og beregningen af tilskud.« Det var bemyndigelse nummer 2. Og i § 2, stk. 3: »Miljø- og energiministeren kan træffe nærmere bestemmelse om fondens driftsfællesskab.« Det var bemyndigelse nr. 3. I stk. 4: »Miljø- og energiministeren fastsætter forretningsorden for Elsparfondens bestyrelse.« Det var bemyndigelse nr. 4. Og nedenunder § 3, stk. 2: »Miljø- og energiministeren kan fastsætte tidsfrister for udarbejdelse af handlingsplaner . . .« Bemyndigelse nr. 5. »Miljø- og energiministeren kan til brug ved udarbejdelsen af handlingsplanen bestemme, at nærmere angivne forudsætninger . . .« Bemyndigelse nr. 6 osv., osv. Og det fortsætter.

Det formål, der er her, er, at man giver miljø- og energiministeren en bemyndigelse til at gøre, hvad der passer ham eller hende i fremtiden. Fremskridtspartiet ønsker ikke, at Folketinget skal give dem den magt, når man samtidig giver bevillingsmæssig hjemmel til, at der også skal tilføres midler fra finansloven. Det her bliver ikke kun et spørgsmål om 90 mio. kr.; det bliver et spørgsmål om 100, 200, 300 mio. kr., fuldstændig ligesom at man ved kik i bakspejlet i den danske historieskrivning vil kunne konstatere, at sådan er det gået hver eneste gang.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Godt nok er 0,6 øre i ekstra afgift ikke noget stort beløb, men jeg kan da sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at selv 1 mia. kr. består i sidste ende af enører.

Så det, man kan sige, er, at når flere og flere af disse afgifter lægges oven i hinanden, ender det efterhånden med et beløb i den størrelsesorden, og denne beskedne afgift på 0,6 øre ender altså med at blive til 90 mio. kr. om året i en cigarkas-

se. Og det, at man kan se, hvad pengene går til, er et princip, som vi er store tilhængere af, og her er det en energibesparelse, der skal finansieres ved hjælp af en afgift på energiforbruget, som så går i en bestemt kasse og bruges til investeringer i energibesparende foranstaltninger, så energioverforbruget kan nedsættes.

Det er et godt princip, som vi er store tilhængere af, og derfor kan jeg med det samme sige til ministeren, at han kan regne med vores stemme til lovforslagene, også selv om de skulle ende således, som de foreligger.

Forhandlingsmæssigt er det måske ikke så klogt at sige dette, men sådan er virkeligheden, så vi kan lige så godt sige det, som det er.

Men der er da nogle ting i de foreliggende forslag, som vi gerne vil have ændret, og dér håber jeg så, at vores argumenter kan tælle med, når ministeren ved, at vi i sidste ende under alle omstændigheder stemmer for forslagene.

Og det ene argument har noget at gøre med hovedformålet med afgiften, som er, at man i de områder, hvor der i dag er kollektiv varme, skal bruge investeringen til en omlægning af elopvarmning til andre former for opvarmning – det kan så være fjernvarme eller naturgas – og det formål synes vi er godt. Men det er også sådan i dag, at den samlede sats – altså når de reguleringer, der er foretaget indtil nu, slår igennem – for el til opvarmning vil være 39,5 øre og den samlede sats for anden el 46 øre, og det vil sige, at satsen for el til opvarmning allerede i dag er billigere end el til andet brug, og det er jo ikke et særlig godt udtryk for, at vi gerne vil have sat en stopper for elopvarmning.

Jeg er godt klar over, at årsagen til, at det er sådan, er, at man skal kunne sammenligne prisen for el til opvarmning med prisen for gas og olie til opvarmning, men jeg synes ikke, der er grund til at fastholde den sammenligning, når man gerne vil af med el til opvarmning, og derfor vil jeg foreslå, at man kigger på afgiftsplaceeringen på den måde, at man går efter det samme samlede provenu, men placerer en større afgift end de 0,6 øre på den el, der i dag bruges til elopvarmning, for det er også dér, man får flest penge tilbage igen.

F.eks. kunne det være det dobbelte beløb dér, og så kunne det være et mindre beløb på anden el. Så ville man også her begynde at udligne forskellen. Selv om det er meget lidt – for vi taler jo blot om at flytte en enkelt øre fra de 46 øre til de 39 øre – er det trods alt udtryk for et skridt i den retning, at det ikke skal være billigere at bruge